

31 maart 2019 (aangepaste dienst)

WIE IS BELANGRIJK?

Bijbellesing: Markus 10, vers 32-45

Jezus was met Zijn discipelen onderweg naar Jeruzalem. Zij waren op reis om straks in Jeruzalem het Paasfeest te kunnen vieren. Nou, onderweg naar een feest... Maar de discipelen van Jezus waren helemaal niet vrolijk, toen zij met elkaar naar Jeruzalem gingen voor het Paasfeest. Zij waren bang. En ook gewoon helemaal in de war. Weet je waarom? De Heere Jezus had verteld dat Hij binnenkort gevangen genomen zou worden. En niet alleen gevangen genomen..., Hij zal ook gestraft worden en gedood worden. Hun Meester? Ze hadden alles achtergelaten voor Jezus – hun werk, hun huis – en zij waren Meester Jezus gevolgd. Want Jezus zou toch het Koninkrijk van God komen brengen? Hij zal toch de nieuwe Koning zijn, de allerbelangrijkste Koning Die je maar kan bedenken? En nu zegt Hij dat Hij zal gevangen genomen worden... en gaan sterven....

Ja, de discipelen van Jezus hadden al wel gemerkt dat niet iedereen blij was met Jezus. Vooral de Farizeeërs en de Wetsgeleerden, de belangrijke gelovige mensen in Israël, die vonden Jezus maar niks. En laat Jezus nu precies naar Jeruzalem gaan..., naar de stad waar heel veel van die Wetsgeleerden en Farizeeërs waren. In Jeruzalem kwamen de Wetsgeleerden die zo'n hekel aan Jezus hadden samen en vergaderden zij met elkaar.... Dat kan nooit goed gaan...! En daarom zijn de discipelen van Jezus bang... en in de war..., *waarom* gaat de Heere Jezus nu naar Jeruzalem toe? Dit gaat toch fout...? Of zal het toch nog anders verlopen?

En dan stappen opeens twee van de discipelen op Jezus af. Het zijn Johannes en Jakobus. 'Meester, wij willen U iets vragen', zo zeggen ze heel plechtig. Ja, ze zeggen het nog plechtiger: 'wij willen U vragen of U voor ons wilt doen wat wij U zullen vragen'. 'Wat willen jullie dat ik voor jullie zal doen?' , vraagt Jezus. 'Nou, dat wij straks aan Uw rechteren aan Uw linkerkant mogen zitten, als U in Uw heerlijkheid bent gekomen.'

Wat bedoelen Johannes en Jakobus? ... Nou, de koning zit vroeger in het midden van de mensen op zijn troon en links en rechts zaten de meest belangrijke mensen, op de ereplaatsen. En deze belangrijke mensen links en rechts van de koning moesten de koning helpen. Zij hoorde bij de koning. Zij waren – op de koning na – de belangrijkste mensen.

Waarom vragen Jakobus en Johannes dit nu? Dat is toch gek? Nou, misschien hèn proberen ze Jezus wel op andere gedachten te brengen. Jezus heeft het nu steeds over Zijn

lijden en Zijn sterven, over dat Hij gevangengenomen zal worden...., maar dat willen ze helemaal niet horen...: 'Heere Jezus! Denk toch eens aan Uw Koninkrijk! U heeft toch gezegd dat U Koning zal worden? Dat is toch nog steeds zo, of niet ? ... En wij horen toch bij U? Mogen wij dan links en rechts van U zitten als U Koning bent? Laten wij het daar eens over hebben! Of misschien hopen zij wel dat al die nare dingen die Jezus vertelde, over dat Hij gevangen genomen zal worden en gedood worden, dat dit toch niet zal gebeuren..., maar dat Jezus binnenkort in Jeruzalem echt tot Koning zal worden uitgeroepen.

Maar wat antwoordt Jezus op de vraag of zij aan de linker- en aan de rechterkan van Jezus mogen zitten? Nou, Jezus vertelt weer over Zijn lijden en sterven. Hij vraagt of Johannes en Jakobus of zij ook die moeilijke weg zouden kunnen gaan, die Jezus zal gaan. 'Ja, dat kunnen wij', zeggen ze.

Nou, ik weet niet of zij helemaal begrijpen wat Jezus bedoelde, want wat er straks met Jezus zal gaan gebeuren...Johannes en Jakobus zeggen wel tegen Jezus dat zij Hem zullen volgen, dat zij bij Hem zullen blijven, dat zij Hem nooit in de steek zullen laten, maar misschien weten jullie wel wat er met Pasen is gebeurd... Zijn de discipelen altijd bij Jezus gebleven? Nee, zij waren in slaap gevallen, toen Jezus aan het bidden was. En toen Jezus gevangengenomen werd, toen zijn ze gevluucht omdat ze ook toen heel erg bang waren.

Nou later, nadat Jezus is gestorven en opgestaan, zullen de discipelen Jezus wel volgen. Dan zullen zij ook gevangen genomen worden... en ook gedood worden..., dan zullen zij dat voor Jezus over hebben... maar nu begrijpen zij er nog niets van. Johannes en Jakobus zitten nu vooral te denken aan dat Jezus Koning zal zijn..., aan dat Koninkrijk..., aan die belangrijke plaatsen die zij dan misschien ook zullen krijgen: 'Jezus is de Koning en wij zijn de belangrijke ministers straks'... 'Nee', zegt Jezus, 'in Mijn Koninkrijk – dat moet je goed begrijpen - gaat het helemaal anders. Ik ben de Koning. Inderdaad. Maar ik zal straks eerst Mijn leven voor jullie geven. Ik zal gevangen genomen worden om jullie te bevrijden. Ik zal de doodstraf krijgen, om jullie het leven te geven. Ik zal gestraft worden, om jullie vergeving te schenken. Ik zal door mensen bespot worden..., om jullie de liefde van de Vader te geven. Ik ben de Koning, maar ik zal jullie dienen als een knecht.

En wanneer je bij Mij wilt horen..., dan moet je ook een knecht worden. Dan moet je ook willen dienen. In het Koninkrijk van God heb je geen rijke directeuren en belangrijke ministers. Nee, bij God zijn juist *knechten* de meest belangrijke personen... en mensen die nederig willen dienen ontvangen bij God de grootste eer. In het Koninkrijk van God, bij God, wordt alles omgedraaid: belangrijke mensen zijn helemaal niet belangrijk... en onbelangrijke mensen zijn juist heel belangrijk. Macht is niet belangrijk. Macht, stoer zijn, knap zijn, geweldig zijn..., daar gaat het helemaal niet om voor God. Het gaat erom dat je een ander wilt helpen, dat je je medemens wilt dienen, dat je een knecht wilt zijn. Net zoals Jezus. Ik ben niet gekomen om gediend te worden door jullie, zegt Jezus, ik ben gekomen om jullie te dienen. Welk een Vriend is onze Jezus, Die in onze plaats wil staan.

Het gaat er dus niet om dat je stoer, geweldig, machtig, knap bent... Voor God is het allerbelangrijkste dat jij en ik nederig willen zijn, dienstbaar, behulpzaam, vol liefde voor je medemens.

Nou, dat vind ik allereerst wel heel erg mooi! Bij God wordt alles omgedraaid. ... Ik weet niet of jij het ook hebt, maar soms ben ik wel eens jaloers op andere mensen. Dan zie ik mensen die iets veel beter kunnen dan ik..., die veel beter kunnen praten..., of die veel slimmer zijn..., of die niet in een rolstoel zitten of niet met een rollator hoeven te lopen, denk jij misschien..., die niet geholpen hoeven te worden bij allerlei dingen... Bij mensen die dat allemaal niet hebben,

voel jij je misschien soms maar klein en knullig: ik kan veel minder..., ik weet veel minder... Maar God kijkt precies andersom naar jou en mij! Het gaat niet om wat je allemaal kunt of niet en doet of niet. 'Wie is er nederig en klein? Die zal bij ons de grootste zijn!' Of je machtig bent, is helemaal niet belangrijk! Of allemaal mensen tegen je opkijken en je geweldig vinden, daar moet je helemaal niet naar kijken! Of mensen je vreemd vinden... God niet hoor! In onze wereld moet je vaak dingen kunnen..., moet je presteren..., moet je werken... en gezond zijn... en er goed uitzien.... En als je anders bent, dan ben je maar raar. Maar niet bij God! God draait alles om: wie klein is, is voor God groot. Kleine kinderen zijn juist belangrijk dus. En rijke mensen zijn vaak eigenlijk maar arm, maar arme mensen die van Jezus houden, die zijn juist heel erg rijk. Laatsten worden de eersten en eersten de laatsten. Vorige week stond ik achteraan in de rij voor de kassa en toen zei een vrouw die voor mij stond met een heel volle winkelkar tegen mij: ga maar voor hoor! Heb je dat ook wel eens gehad? Zo is God! Laatsten worden de eersten. Kleinen zijn groot. Knechten krijgen een ereplaats. Wat een bijzondere God hebben wij hè?

Maar ik ga hier nog even verder over nadenken met jullie. En nu moeten jullie mij wel even helpen... Jezus zegt – ik lees nog even voor uit de Bijbel: *Als je de belangrijkste wilt zijn, moet je de anderen dienen. Als je de voornaamste wilt zijn, moet je de anderen dienen zoals een slaaf doet.* Jij en ik moeten dus elkaar dienen, een dienaar willen zijn voor elkaar. Want Jezus heeft ons gediend. Hij is zelfs voor jou en mij gestorven, zo diep en bijzonder wilde Hij ons dienen. Nu, daarom moeten wij ook elkaar dienen. Maar *hoe kan je nu de ander dienen?* Hoe kan jij nu een dienaar zijn voor een ander?

Elkaar helpen. (Drinken uit de koelkast pakken voor een ander: 'wil jij ook wat drinken?')

Niet opscheppen, maar juist een ander een complimentje geven: 'wat heb je dat goed gedaan! Wat fijn dat je dit hebt gedaan!'

Bij taken: niet 'ik', 'ik'..., maar: 'zou iemand anders dit misschien ook willen doen?' Wil iemand anders misschien het grootste stuk taart?

Als er ruzie is: niet wachten tot de ander het goed maakt, de minste willen zijn. 'Zouden wij het weer goed maken? Sorry, voor wat ik heb gedaan.'

Niet beter dan een ander willen zijn..., maar goed voor een ander willen zijn. 'Die kan niet eens...', maar 'wat goed dat jij zo tekenen kunt!'

Bidden: een goede dag voor mij? Nee: wilt U voor de ander zorgen.

Zo moeten jij en ik maar elke dag bedenken: hoe zouden wij een dienaar kunnen zijn voor de ander, voor de mensen met wie je in huis woont, of voor de mensen op je werk, of op de club. Hoe kan ik de ander dienen?

Nou, ik vertelde dat ik het heel mooi vind dat God alles omdraait: wat mooi dat je niet groot, sterk, stoer, machtig, geweldig hoeft te zijn... maar dat dienaren, knechten in Gods Koninkrijk het belangrijkste zijn! En ik heb nu met jullie besproken hoe je voor elkaar een knechtje, een dienaar kunt zijn... Maar het is ook wel moeilijk hoor om voor elkaar een knechtje te zijn... Ik zit liever op die heerlijke stoel mijn krantje te lezen, dan dat ik op mijn knieën zit om iemands schoenen te poetsen en vieze handen krijg! Ik heb veel liever van andere mensen complimentjes..., dan dat ik er steeds aan moet denken om iemand een complimentje te geven 'wat heb je dat goed gedaan!'

Je ziet het ook bij de andere discipelen. Als zij horen dat Johannes en Jakobus hebben gevraagd om de mooiste plekjes, rechts en links van de troon van Jezus..., dan worden zij boos! Waarom? Vinden ze het een domme vraag? Zoiets vraag je toch niet? Nou, ik denk hè dat zij ook heel graag op die ereplaatsen wilden zitten, links en rechts

van Jezus. Zij wilde ook zo belangrijk zijn, zoals Jakobus en Johannes.

Als je een echte dienaar wilt zijn, zoals Jezus, dan is dat best wel eens moeilijk. Dan moet je soms wel eens tegen jezelf zeggen: 'Nee, ik hoef niet altijd de beste plek te hebben! Nee, ik hoef niet groot en geweldig te zijn, andere mensen hoeven dat niet altijd te zien. Nee, het maakt niet uit of ik soms de laatste ben..., of dat andere mensen mij niet geweldig vinden. Ik wil liefde geven aan andere mensen..., ook al krijg ik daar soms niets voor terug.' Soms is dat best wel eens lastig, dan heb je bijna ruzie met jezelf... Want de minste zijn..., de laatste zijn..., een dienaar zijn..., dat is niet altijd makkelijk.

Weet je wat je dan kan helpen? Drie dingen:

Je moet maar heel veel denken aan de Heere Jezus. En over Hem zingen, zoals vandaag. Want als je veel aan de Heere Jezus denkt, aan alles wat Hij voor je heeft gedaan... Hoe Hij Zich liet gevangen nemen..., hoe Hij voor jou en mij Zijn kruis droeg aan het kruis is gespijkerd..., hoe Hij zelfs voor jou en mij is gestorven... en ons zo heeft gediend..., nou als je daar veel aan denkt, dan wordt het ook wat makkelijker om een ander te dienen. 'Is die ene bij jou in huis weer boos geworden. Tjongejonge, je wordt er niet goed van! Nou, als je naar de Heere Jezus, dat Hij al jouw zonden wil vergeven van je hele leven en voor al jouw en mijn zonden is gestorven aan het kruis..., nou, dan moet je ook die persoon maar vergeven en het goedmaken met hem als hij dat wil. ... 'Moet ik haar nou weer helpen?' Ach, de Heere Jezus staat toch ook altijd klaar om jou en mij te helpen? ... Dienaar zijn, andere mensen dienen..., dat is soms best moeilijk... Maar denk dan maar heel veel aan de Heere Jezus hoe Hij jou wil dienen.

En ik wil je nog iets zeggen wat je kan helpen om dienaar te zijn... en dat heeft te maken met die twee discipelen, Johannes en Jakobus. Zij stelden wel een vreemde vraag aan de Heere Jezus, maar ze hadden wel een stukje gelijk: straks zal Jezus inderdaad laten zien dat Hij Koning is! Straks zal er echt een heel mooie wereld komen. 'Nu gaan de bloemen nog dood, nu gaat de zon nog onder, maar stil maar, wacht maar, alles wordt nieuw!' Nou, houd vol, blijf Jezus volgen..., blijf je medemensen dienen..., straks als Gods kinderen bij Hem in de hemel mogen zijn wordt alles nieuw, straks mag je – als je in Jezus gelooft – voor altijd in Gods prachtige Koninkrijk wonen!

En nog één ding, dat je kan helpen om anderen te dienen ook als je het moeilijk vindt: ook als je voor je gevoel heel onbelangrijk werk doet..., als anderen je raar vinden..., als je ervoor kiest om te dienen, te helpen, de minste te zijn...: vergeet dan nooit hoe kostbaar en bijzonder je mag zijn. *Je hoeft niet belangrijk te worden..., je bent al heel bijzonder.* Jezus zegt Zelf: Ik ben gekomen, niet om gediend te worden, maar om te dienen. Ik heb Mijn leven voor je gegeven. Ik heb jou gekocht. Ik heb alle voor je gegeven. Je bent van Mij. Je bent voor Mij zo bijzonder, zo kostbaar... Nou, als je dat weet, wat heb je dan nog te verliezen? Laten wij dan elkaar liefhebben en elkaar dienen.